

streuen: प्रतेतव्या नरेन्द्रास्ते गृह्यायाम् HARIV. 8103. JĀṬ. 1, 189. zu streuen: तन्मार्गे मृत्तिकाया ते प्रतेतव्यात्मपृष्ठतः KATHĀS. 39, 134.

प्रतेप्य (wie eben) adj. umzuwerfen, umzulegen, anzulegen: नूपुरादिकम् ÇIT. beim Schol. zu ÇĀK. 80.

प्रतोभणा (vom caus. von तुभ् mit प्र) n. das Aufregen PRAB. 61, 16.

प्रत्वेडन (von 1. द्विड् mit प्र) m. ein eiserner Pfeil (summend) AK. 2, 8, 55. H. 779. HALĀJ. 2, 312. Nach BRAGMATHA zu AK. auch ०ना f. und ०वेदन m., ०ना f. ÇKDn.

प्रत्वेडा (wie eben) f. das Brummen MBH. 9, 1038.

प्रत्वेदन s. u. प्रत्वेडन.

प्रखर (1. प्र + खर्) 1) adj. überaus hart, rauh u. s. w. (s. खर्) H. an. 3, 570. MED. r. 177. fg. — 2) m. a) ein Panzer für Pferde (vgl. प्रतर, प्रक्खर) TRĀK. 2, 8, 45. H. 1251. H. an. MED. — b) Maulthier (vgl. खर् Esel, Maulthier). — c) Hund H. an. MED.

प्रखल (1. प्र + खल) m. ein grosser Bösewicht H. ç. 93. MĀKĀ. 168, 14. Spr. 1907.

प्रखर्द (von खाद् mit प्र) adj. zerkauend, verzehrend RV. 1, 178, 4.

प्रख्य (von ख्या mit प्र) 1) adj. oxyt. sichtbar ÇAT. Bn. 3, 8, 12. klar, hell: यथादर्शने प्रख्ये पश्यत्यात्मानात्मना MBH. 12, 7447. अप्रख्यता f. viell. Unansehnlichkeit: अन्तमा कृपापरित्यागः श्रिनाशो धर्मसंतपः । अभिध्याप्रख्यता चैव सर्वं लोभात्प्रवर्तते ॥ MBH. 12, 5881. — 2) f. आ a) Aussehen (am Ende eines adj. comp.): सरः सुरुचिरप्रख्यम् MBH. 13, 547. मरुगिरिसमप्रख्य 1, 3771. 3, 8706. 7, 6253 (wo प्रख्यं zu lesen ist). 7, 7997 (wo ०समप्रख्यम् st. ०समप्रतम् zu lesen ist). Gewöhnlich ohne सम gleich auf das subst. folgend H. 1462. HALĀJ. 4, 9. शशङ्ककिरणप्रख्य Mondstrahlen ähnlich MBH. 1, 1236. अमृतरस (अन्न) 13, 1492. 4472. N. 13, 37. 21, 11. HARIV. 13039. JĀṬ. 3, 10. R. 1, 9, 17. 15, 17. 22, 23. 47, 17. 2, 32, 8. 6, 16, 20. 70, 19. SUG. 2, 117. 17. 248, 20. KATHĀS. 43, 65. 47, 108. 49, 236. ad MED. 86 (wo तन्वी मेघप्रख्या zu lesen ist). BHĀG. P. 6, 13, 23. — b) Wahrnehmbarkeit: प्रख्याभावात् (= प्रत्यक्षाभावात् Schol.) ĠAIM. 1, 22. — c) das Offenbarmachen: अपवाद = दोषप्रख्या DAÇAR. 1, 41. प्रख्यम् (wie eben) m. = प्रज्ञापति UĞĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 232. der Planet Jupiter H. ç. 13.

प्रख्यात s. u. ख्या mit प्र.

प्रख्यातवत्क (प्र + वत्) adj. einen berühmten Vater habend H. 502.

प्रख्याति (von ख्या mit प्र) f. das Wahrgenommenwerden, Wahrnehmbarkeit: अप्रख्यातिं गा, इ den Augen entzogenwerden, verschwinden MBH. 3, 860. 9, 188.

प्रख्यान (wie eben) n. 1) das Wahrgenommenwerden, Bekanntsein P. 1, 2, 54. — 2) das Bekanntmachen, Berichten, Mittheilen, Bericht über: जनककुल R. 1, 71 in der Unterschr.

प्रख्यानीय (wie eben) partic. fut. pass. Vop. 26, 4.

प्रख्यापन (vom caus. von ख्या mit प्र) n. das Bekanntmachen, Berichten, Mittheilen, Bericht über: दोष Schol. zu DAÇAR. 1, 41 (S. 37, 6 v. u.). पशः DAÇAR. in BENF. Chr. 180, 12. बालिबल R. 4, 10 in der Unterschr. Verz. d. Oxf. H. 34, a, 18.

प्रख्यापनीय (wie eben) partic. fut. pass. Vop. 26, 4.

प्रख्याल (ख) MBH. 14, 2852 wohl fehlerhaft für (अ) प्रख्यात.

IV. Theil.

प्रग (von गम् mit प्र) adj. vorangehend P. 8, 4, 38. Sch. — प्रगे s. bes. प्रगाड 1) m. Oberarm AK. 2, 6, 2, 31. H. 591. HALĀJ. 2, 378, v. l. Vgl. प्रकाण्ड. — 2) f. ई Wall MBH. 12, 2638. ÇKDn. erklärt, wahrscheinlich nach einem Schol. des MBH., das Wort durch: बहिःप्राकारः ॥ दुर्गप्राकारभित्ति प्राणामुपवेशनस्थानानि ॥ — Zerlegt sich scheinbar in प्र + गाण्ड.

प्रगतजानु (प्र + जानु) adj. auseinanderstehende Beine habend, säbelbeinig RAMĀN. zu AK. ÇKDn. ०क adj. dass. AK. 2, 6, 2, 47.

प्रगम (von गम् mit प्र) m. und प्रगमन (P. 8, 4, 34. Sch.) n. der im Verlauf eines Gesprächs an den Tag kommende Beginn einer Zuneigung, = उत्तरावाक्चैरनुरागबीजप्रकाशनम् PRATĀPAR. 21, b, 2. मन्त्रिणां परिजनस्य च वाक्यबीजानुरागप्रकाशनात्प्रगमः 33, a, 4. Statt dessen प्रगयण (= उत्तरा वाक्) n. DAÇAR. 1, 29. 31. S. 24. fg.

प्रगमनीय partic. fut. pass. von गम् mit प्र P. 8, 4, 34. Sch. Vop. 26, 4.

प्रगयण s. u. प्रगम.

प्रगर्जन (von गर्ज् mit प्र) n. Gebrüll: सिंह adj. wie ein Löwe brüllend MBH. 5, 5119.

प्रगर्धन (von गर्ध् mit प्र) adj. vorwärtstrebend, vordringend: उत स्मास्य द्रवतस्तुरपयतः पूर्णं न वेरन् वाति प्रगर्धनः RV. 4, 40, 3. पृथगेषि प्रगर्धनीव सेना 10, 142, 4.

प्रगल्भ (von गल्भ् mit प्र) 1) adj. f. आ muthig, entschlossen, Selbstvertrauen besitzend, — an den Tag legend AK. 3, 1, 25. H. 343. HALĀJ. 2, 231. TS. 2, 3, 5, 8. MBH. 2, 138. प्रज्ञा प्रगल्भं कुरुते मनुष्यम् 12, 2592. 15, 313. Spr. 1919. 2007. SUG. 2, 244, 4. VARĀH. BRH. S. 2, Anf. WEBER, ĠĠOT. 4, 2. पुंवत्प्रगल्भा RAGH. 6, 20. मुखार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः — सिन्धुः 13, 9. अभिधानं dem Namen nach (aber nicht in Wirklichkeit) muthig R. 3, 35, 59. ०कुलाल so v. a. ein tüchtiger Töpfer Spr. 1921. वचम् eine muthige, entschlossene Rede RAGH. 2, 41. 3, 47. KUMĀRAS. 5, 30. SĀU. D. 100. प्रगल्भं न वदति MĀKĀ. 24, 9. विद्वान्मूर्खप्रगल्भेन मृदुतीक्ष्णेन भारत । आक्रुश्यमानः (so ist zu lesen) सदसि कथं कुर्यात् von einem dummdreisten Menschen MBH. 12, 4210. रत Spr. 1885. वयम् das selbständige, reife Alter KUMĀRAS. 1, 52. प्रगल्भा eine zuversichtliche, dreiste Heroine (mature BALL.): स्मरान्धा गाढतारुण्या समस्तरतकोविदा । भावोन्नता द्रव्रीडा प्रगल्भाक्रान्तनायका ॥ SĀU. D. 101. 98. 104. 43, 3. अ ० unentschlossen, schüchtern, ängstlich MBH. 1, 6350. 8, 4159. Spr. 2257. ÇĀK. 26, 10. Schol. zu 24. ०मनस् Spr. 3236. त्वामप्रगल्भैर्विहृतिर्पाचत इव पत्तिणः R. GORR. 2, 43, 34. सुप्रगल्भ AK. 3, 4, 16, 98. सप्रगल्भम् (viell. सुप्रगल्भम् zu lesen) adv. muthig, entschlossen KATHĀS. 26, 277. Vgl. गोष्ठिप्रगल्भ. — 2) Bein. des Agni beim ĠĠatakarma GRHJASAMĠ. 1, 2. — 3) m. (आचार्य) N. pr. eines philos. Autors HALL 29. — 4) f. आ Bein. der Durgā H. ç. 50. — Vgl. प्रागल्भ, प्रागल्भ्य.

प्रगल्भता (von प्रगल्भ) f. Entschlossenheit, Zuversicht, Dreistigkeit H. 299. HALĀJ. 4, 94. प्रायेणैवविधे कर्मणि पुरोध्यां प्रगल्भता KUMĀRAS. 6, 32. SĀU. D. 50, 7. 13.

प्रगल्भित (partic. von गल्भ् mit प्र) adj. viell. stich brüstend so v. a. geschmückt mit: (क्रीडावनम्) पाटलाभिः प्रगल्भितम् Verz. d. Oxf. H. 17, b, 10 v. u.

प्रगाढ (partic. von गाक् mit प्र) adj. 1) eingetaucht, eingeweicht; ge-